

Açamazsın Sürgülü Yüreğim

— keskin2011 · 25 Temmuz 2016

Adını hiç anmayacağım demiştim
Tutamadım sözümü tükürdüğümü yaladım
Ama haklılık payım vardı benimde
Sabır taşı olsa inan çatlardı

Gözümle görmesem güler geçerdim
Dilin kemiği yok söylenir derdim
Alnıma bu kara lekeyi sürmeseydin
Yüreğimden öyle kolayca çekip gider miydin

Kim bilir kaç ocak yıktın
Aşk ateşini yüreğime koyduğundan beri
Ne acılar çektim az mı sabrettim
Sensizlik dile geldi duydu sesimi

Zamansız çıktı ipek böceği kozasından
Daha bahar gelmedi ki
Ömürden nefes çalarak yaşadığımdın
Kırk yıl düşünsem aklıma gelmezdi

Yaşadığım şehri terk ettim gittiğin beri
Gözlerinin namlusu yakar kirpiklerimi
Gözlerimden akan her yaş tanesi
Adres sormaz bilir gideceği yeri

Yanağımda yanar avuçlarım
Kulağımda esen rüzgar uğuldar
İsmi fısıldar haber getirir
Boğazıma kadar aşka batırım

Geriye dönüp baktığında
Neyin kaldı sana ait bende
Kör bir kurşun ve bıraktığın izden başka
Kapıları sürgülüydü yüreğimin

Ahh be kör olası yüreğim
Beni ne hallere düşürdün farkında mısın
Sana yazdığım tüm şiirlerimi biriktiriyorum
Eksilttiğimiz her yeni gün için
Duvara bir çentik atıyorum

Anılar doluyor bak göz bebeklerime
Yedeğimde taşıyorum umudun gölgesini
Yalancı baharlar mutluluk habercisi mi
Yüreğim ellerinde duruyor çaresizce ...

Refik

25 . 07 . 2016

İstanbul